

lega for 5te Kreds (Borgbjerg) skal til med Kæmperøst at udraabe fra Raadhusets Altan, at han er falden igennem, saa tror jeg nok, at baade han og det ærede Medlem og mange andre ville beklage, at vi ikke have faaet Forholdstalsvalg. Det ærede Medlem, der ellers udtaler sig ret moderat, lukkede dog Munden saa højt op, at han talte paa hele Befolkningens Vegne, naar han vilde have at vide, hvilke Principper der vilde komme til at ligge til Grund for de Forslag, som kunne ventes fra Regeringens Side. Jeg kan derpaa svare det ærede Medlem først og fremmest, at det bliver ikke de Principper, som de 45,000 ældre og yngre Mennesker have krævet i deres Adresse skulle lægges til Grund, men at det bliver Venstres gamle og velkendte Principper, som kommer til at ligge til Grund for dette Forslag, noget, som for øvrigt baade det ærede Medlem og de 45,000 andre ældre og yngre Mennesker meget vel paa Forhaand kunde have vidst.

Meyer: Det vilde være alt for let for den højtaerede Justitsminister at slippe, hvis han mente, at han kunde klare sig med, at naar Socialdemokratiet nærrede mindre Tillid eller, om vi ville, Mistillid til Regeringen, var det, fordi Socialdemokratiet altid nærrede Mistillid til Venstre, saaledes som nu Venstre har faaet sin Sammensætning eller sit Ministerium. Det er nemlig ikke rigtigt, thi vi ere ikke kaldede til at nærre Mistillid mod denne Regering, blot fordi den er Regering, og vi ere ikke kaldede til at pleje Misundelse lige over for dem, der have det bedre, fordi det ingenlunde er vor Opgave. Nej, aldeles ikke. Vi ville med største Glæde nærre fuld Tillid til Regeringen, trods det, at Venstrepolitik er et og socialdemokratisk Politik et andet; og vi have altid ment, at der var et godt Stykke Vej at følges ad. Vi vilde med stor Glæde have givet Venstreministeriet vor Hyldest, om vi i den Tid, der er gaaet siden Systemskiftet, havde faaet Lejlighed til med god Samvittighed at kunne sige: Venstre er en Magt i vort Land, der stræber efter Gennemførelsen af de gode gamle demokratiske Principper, om hvilke vi i mange Aar vare enige. Men naar Venstre har mistet Tilliden i Arbejderklassen, maa jeg sige, at det er ikke Arbejderklassens Skyld, men Venstreministeriets egen. Jeg skal være villig nok til at erkende, at Vanskelighederne kunne være store, og at det ikke er saaledes at være Ministerium, som det er at være i Opposition som Førere,

men derfra og til at godkende, hvad der er forefaldet her i Tinget ved mange Lejligheder, er et langt Spring. Jeg maa til min egen Beklagelse sige, at saaledes som Stillingen er ude i Arbejderbefolkningen, er Tilliden til Venstre i mange Tilfælde borte, men det skulde glæde mig, om den atter maatte blive rejst. Naar den ærede Minister nævner dette, maa jeg sige, at der er nok, der tyder paa, at man særlig med Hensyn til Valgretten kunde nærre Anskuelser om, at man ikke vilde faa det, man turde vente og haabe, fra Venstre. Jeg henviser til, hvad der er passeret under Skattelovene, hvor man f. Eks. forkastede et Ændringsforslag, der gik ud paa, at Ligningskommissionernes Supplerings skal foregaa ved Forholdstalsvalg. Jeg henviser til, at der er to Slags Valgret til Menighedsraadene i By og paa Land, hvor man i Virkeligheden favoriserer Landet paa Byernes Bekostning. Dette er ikke lige Valgret, det er forskellig Valgret. Det er meget langt fra, at vi, naar vi betragte disse Sager, kunne faa en saadan Tillid, som vi ellers gerne vilde nærre, fordi vi godt maa vide, at Vejen foreløbig er Venstres, at Venstre har Magten til at gennemføre noget af dette, og derfor følge vi Venstre med saa meget større Opmærksomhed.

Naar den ærede Minister mente, at vi selv skulde indbringe et Lovforslag, maa dette kun være hans behagelige Spøg. Vi have i Henhold til, hvad Ministeriets Chef selv har sagt, og i Henhold til, hvad der blev bebudet i Trontalen 1901, Lov til at fordre og Lov til at vente et Forslag til en almindelig kommunal Valglov. Vi have ikke haft nogen Grund til at fremsætte et Lovforslag, naar Ministeriets egen Chef har bebudet, at et saadant Lovforslag vilde fremkomme i Samlingen 1901—02. Det er heller ikke, synes mig, saa morsomt, naar den ærede Minister mener, at naar vi tale om udvidet Valgret, skal det være god Latin, men naar Venstre taler om udvidet Valgret, skal man straks nærre Mistænsksomhed. Sagen er nemlig den, at enhver kender vort Program og vor Stilling, den har været fremme ved saa mangfoldige Lejligheder, men vi have ikke været i Stand til at faa at vide, hvad Venstre selv mener med udvidet Valgret, om det betyder en lille Forbedring af den Valgret, der er, eller om det betyder den almindelige kommunale Valgret. Vi ville den almindelige kommunale Valgret, men om Venstre vil, er noget andet, det har Ministeriet ikke svaret paa, og den ærede